

عنوان مقاله:

اثر بخشی مقابله درمانگری بر نشانگرهای روانشناختی (استرس، کیفیت زندگی و راهبردهای مقابله ای) بیماران دیابتی نوع ۲

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی سلامت، دوره 9، شماره 34 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

علیرضا آقا یوسفی - دانشیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

یارحسین صفری - متخصص بیهوشی، دانشگاه علوم پزشکی، کرمانشاه.

سارا احمدی - کارشناس ارشد، گروه مشاوره خانواده، دانشگاه علوم پزشکی، کرمانشاه.

پرستو عباسپور - دکترای تخصصی، گروه روانشناسی، مرکز تحقیقات توسعه اجتماعی و ارتقاء سلامت، پژوهشکده سلامت، دانشگاه علوم پزشکی، کرمانشاه.

خلاصه مقاله:

مقدمه: دیابت نوع ۲ یکی از بیماری‌های مزمن است که اثرات جسمی و روانی عدیده‌ای برای فرد به دنبال دارد. پژوهش حاضر باهدف بررسی اثر بخشی مقابله درمانگری بر نشانگرهای روانشناختی بیماران دیابتی نوع ۲ انجام گرفت. روش: پژوهش حاضر نیمه آزمایشی با طرح پیش-پس آزمون با گروه کنترل و آزمون پیگیری بود. جامعه‌ی آماری بیماران دیابتی دارای پرونده پزشکی در مرکز دیابت شهر کرمانشاه در سال ۱۳۹۵ بود. از میان این بیماران ۴۰ نفر با توجه به معیارهای شمول و به روش در دسترس انتخاب و به صورت جایگزینی تصادفی در دو گروه ۲۰ نفره آزمایش و گواه قرار گرفتند. بیماران پرسشنامه راهبردهای مقابله ای فولکمن-لازاروس، رویدادها و تغییرات زندگی خانوادگی (FILE) و فرم کوتاه کیفیت زندگی بیماران دیابتی (DQOL-BCI) را تکمیل نمودند. یافته‌ها: نتایج نشان داد مقابله درمانگری به صورت معناداری منجر به افزایش کیفیت زندگی و راهبردهای مقابله جستجوی حمایت اجتماعی، مسئله گشایی برنامه ریزی شده، ارزیابی مجدد مثبت و کاهش استرس و دوری‌گزینی و خویش‌تننداری در گروه آزمایش، در مقایسه با گروه کنترل شده است ($P=0/05$)؛ اما نتایج حاکی از آن بود که در متغیر راهبرد مقابله ای گریز-اجتناب، تفاوت معناداری بین دو گروه آزمایش و گواه وجود ندارد ($P=0/05$).

کلمات کلیدی:

مقابله درمانگری، استرس، کیفیت زندگی، راهبردهای مقابله ای، دیابت نوع ۲

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1906132>

